

Isten fénye út a sötétben

Szeretett testvéreim. Képzeljük csak el: fekszel az ágyadban. Kint hideg van, szeles, esős idő. De bent a hálószobádban jó meleg, az ágyad puha, az álmod édes. És egyszer csak hirtelen valaki felkapcsolja a villanyt. Nem tudom, ébresztett-e valaki valaha így, villanykapcsolással. De nem kellemes, az biztos...még az is megtörténhet, hogy amíg felocsúdsz, azt sem tudod, hol vagy? Kinek az ágya ez, milyen ház, milyen bolygó ez? S aztán, amikor megérted, hogy valaki felébresztett az édes álmodból – vérmérsékletedtől függően válogatott szavakkal illetted. De mindenképpen felbosszankodsz, és ráförmedsz: *„Kapcsold ki azt a villanyt! Vakítja a szememet! Nem szégyelled magad! Olyan jól aludtam!*

Nos, valakinek, aki a sötétben van, nem biztos, hogy kellemes az erőteljes, hirtelen fény. Ezek a gondolatok forogtak fejemben, amikor nemrég a jól ismert adventi ígét olvastam az Ézsaiás 9: 1-ből. *A nép, amely sötétségben jár, nagy világosságot lát, a homály földjén lakókra világosság ragyog.* – Ez az ige evangélium, jó hír...mégis kétféleképpen lehet fogadni azt. Meglehet, hogy valakinek, aki amúgy a sötétségben botorkálna, keresne valamit, vagy eltévedt – a hirtelen nagy fény áldás, megváltás lenne. De az is elképzelhető, hogy valakinek inkább teher...mert szívesebben maradt volna a sötétségben.

1. A világosság, mint teher. Az ember, akinek sok rejtegetnivalója van, szívesen marad a sötétségben. Jézus a János evangéliuma szerint éppen a Nikodémussal folytatott beszélgetésében mondja a következőt: *Mert aki rosszat cselekszik, gyűlöli a világosságot, és nem megy a világosságra, hogy le ne lepleződjenek a cselekedetei. Aki pedig az igazságot cselekszi, a világosságra megy, hogy nyilvánvalóvá legyen cselekedeteiről, hogy Isten szerint cselekedte azokat.*

Tehát az ember saját gonoszsága miatt is szívesen a sötétben maradna. De ugyanakkor azt sem bánna az ember, hogyha nem derülne fény a világ gonoszságára, a megszámlálhatatlan ember szenvedésére. Milyen könnyű lenne, hogyha nem látnánk mások fájalmát, éhségét, nélkülözését, az emberek gyűlöletét, a háborúinkat – s épp ezért, hogyha valaki jönne, és ezekre hirtelen fényt derítene...zavarná a szemünket, és talán azt mondanánk: kapcsolt le azt a lámpát...

Ez nyilván nem csak a mi időnkben fordul elő, hanem épp erről ír János evangélista is. Ján 1: 12 *Az Ige volt az igazi világosság, amely megvilágosít minden embert: ő jött el a világba. A világban volt, és a világ általa lett, de a világ nem ismerte meg őt: a saját világába jött, de az övéi nem fogadták be őt.*

János nyilván a Messiás megjelenéséről beszél, a testté lett Igéről, Jézusról, aki saját magát a Világ világosságának nevezi. Aki azért jött, hogy felkapcsolja a villanyt! Hogy fényel világítson ebbe a sötét világba, mely tele van igazságtalansággal...és hogy fényt világítson a sötét emberi szívekbe is. – Igen, a zsidók Jézus korában Messiást vártak, de olyan Messiást,

aki egy csapásra felszabadítja őket az idegen uralom alól, és uralkodni fog Jeruzsálem központtal az egész világon. És közben Jézus úgy jött el, hogy hirdette: *Igen, eljön a mennyeknek országa – és ezért nektek meg kell térnetek!* És rávilágított nemcsak a világban, hanem az emberekben lakó sötétségre is. Ezért talált akkora ellenzékre, ezért utasították oly sokan, és ezért feszítették keresztre. Mert aki inkább aludna... az hogyan válaszol a hirtelen jövő fényre? *Oltsd el hamar! Ki nem állhatom!*

Ez az evangélium egyik része: rámutat a körülöttünk és a bennünk levő sötétségre, és ezáltal feltesszük magunknak a kérdést: *mit cselekszünk? Mit teszünk ezzel a teremtett világgal? Mit teszünk egymással? Mit teszünk saját magunkkal?* – És ezek néha kínos kérdések, de akire a Messiás fénye rávilágít...eleinte kényelmetlenül is kell, hogy érezze magát...

De aztán, ha a szemed megszokja a felvillanó fényt, valami csodálatos dolog történik. Meglátod, hogy ki az, aki felkapcsolta a villanyt.

2. A fény, mint áldás. – Térjünk csak vissza egy pillanatra az előző képhez...amikor az ember nyugodtan alszik, és hirtelen fényt kapcsol fel valaki. Eleinte felbosszant a másik...de mi lesz, ha utána azt veszed észre, hogy aki felkapcsolta a villanyt éppen valaki, akit nagyon szeretsz, és nagyon vártál? – Férj vagy feleség, aki korábban tér haza egy hosszú útról? Egy kisgyermek, aki fél a sötétben? Egy kamasz, aki nem túl későn tért vissza a bulizásból. Vagy ahogyan nálunk történt...édesapám mindig korán reggel költött fel, amikor hosszú útra indultunk, amit nagyon vártam...úgyhogy amikor jött, és felkapcsolta a villanyt és felköltött az álmomból, mindig azt kiáltottam: végre! Alig vártam, hogy gyere! És ami eleinte bosszúság volt, átváltozott boldogsággá.

És éppen ez az, amit némelyek, akik Jézus körül voltak, megtapasztaltak. Amikor Jézusra tekintettek, többet láttak benne egy egyszerű embernél. János így fogalmaz: *14. Az Ige testté lett, közöttünk lakott, és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, telve kegyelemmel és igazsággal.*

És ez az evangélium másik oldala. Némelyek Jézus körül megértették, hogy ebben az emberben Isten maga jött közel hozzánk, és hogy Benne, körülötte már jelen volt Isten országa. És az a sötétség, ami a világban volt, itt-ott kezdett eloszlani. Éhezők enni kaptak... betegek meggyógyultak... vakok láttak... bűnösök megtértek... gyászolók megvigasztalódtak... holtak feltámadtak. – Isten országa... már itt a földön.

3. És akkor hogyan tovább? Mit történik akkor, hogyha Jézus Krisztus világossága rámutat a világban és a bennünk lakó sötétségre? És hogyha rámutat Isten országára? Hát... aki ezt elhiszi, megtapasztalja... azt Isten beemeli az Ő országába. Már most. És akkor kettős állampolgárságú lesz az ember...

Akkor arra leszünk hivatottak, hogy már most, ebben a világban úgy éljünk, mint az Ő országának polgárai. Igazsága szerint... kegyelme szerint... igazságossága szerint... szeretete szerint... azért, hogy bárhová is megyünk, magunkkal vigyük ezt a fényt, hogy másokat is megvilágosítsunk vele.

Azért, hogy mások is ráébredjenek a világ és saját maguk sötétségére. Azért, hogy mások is ráébredjenek az Ő Országának a Törvényére, és aszerint éljenek.

És ennek, bár kicsiben, de ma is láthatjuk jelét. Mi mind, akik itt vagyunk, ha egymásra tekintünk, testvérekként láthatjuk egymást. Különbféle tájakról érkezünk, különféle anyanyelvvel rendelkezünk... mégis egyazon Istent szólítjuk Atyánknak.

És első pillantásra ez nem tűnik soknak, mégis úgy tekinthetünk erre, mint Jézus Krisztus jelenvalósága. És ez előképe, előíze annak az Orzágnak, ami eljövendő. Amikor eljön a Messiás, és az Ő országának nem lesz vége. És az Ő Fénye mindent eláraszt.

A Messiás már itt van közöttünk...de eljövendő is. Az Orzága már itt van közöttünk... de eljövendő is. Isten fénye már most világít...de majd teljes lesz.

És akik ezt meglátják... azokat Isten arra szólítsa, hogy éljenek ebben a sötét világban... nem azért, hogy magukévá tegyék a sötétséget, nem azért, hogy féljenek tőle, hanem hogy vele szembe Isten örök Fényét állítsák. Így fogadjuk Isten fényét az idei Adventi várakozásban is.
ÁMEN

Kelemen Attila Csongor prédikációja. Elhangzott Zwollében, 2022. december 11-én.

Amikor Jézus Krisztust Isten igéjéből úgy ismerjük meg, mint a világ világossága, ez a megnevezés őt illeti meg egyedül. És mégis, amikor Jézus maga használja ezt a kifejezést, hogy világ világossága, nem csak saját magára érti ezt, hanem ránk is. Azt mondta a hegyi beszédben nem csak tanítványainak, hanem mindenkinek, aki beszédet hallja és befogadja: Ti vagytok a világ világossága.

Nos, hogyan lehet ez a két íge egyszerre igaz?

Azt hiszem, segít nekünk a megértésében, hogyha kissé a fénynek a forrásra tekintünk. Igen, Jézus a világnak egyetlen világossága, általa lett minden, halottuk a János 1-ből. De mindenki, aki hallja Igéjét, akit az megvilágított, maga is fény hordozója lesz. Képzeld el úgy, mint egy tükröt, melynek nincs saját fénye, de a fényt, amit kap mások felé irányít.

Ez az elhivas minden hívőre érvényes, de különösen azokra, akiket Isten a mások szolgálatába állított. Az Ige szolgálait, presbitereket, diakonusokat. Szeretett testvérek, ezen az istentiszteleten sor kerül Sólyom Uzonka testvérünknek a presbiteri tisztségbe való beiktatására. Ezt a szolgálatot pedig úgy vállalta, hogy reményeink szerint továbbra is, nemcsak a pasztorális munkában, hanem az ige szolgálatában is fogja szolgálni a gyülekezetet.

Hordozzuk őt imádságunkban, kérjük Istent, hogy valóban az Ő fényének tükre lehessen itt közöttünk. Ámen

Kegyelmes Istenünk. Újabb vasárnapon szóltunk meg azért, meg Te megszólítasz minket. Keressünk Téged, mert Te előbb kerestél minket Szent Fiadban. Szeretetüket fejezzük ki, mert Te előbb szerettél minket. Köszönjük, hogy Te mindig legalább néhány lépés előnyben vagy.

Köszönjük, hogy ezen az istentiszteleten is úgy szólítasz meg minket, mint akik megváltó Igédre szorulunk. Ezért kérünk, áldd meg ezt az együttlétet, ezt a közösséget a Te jelenléteddel. Engedd éreznünk, hogy Te itt vagy közöttünk, mellettünk, előttünk, mögöttünk, körülöttünk, sőt, Szentlelked által bennünk is.

Ezt a Szentlelkedet kérjük most erre az istentiszteletre is. Azért, hogy Igédet hűségesen szóljunk és értesük, és úgy fogadjuk, mint ami elő víz forrásává lesz bennünk. Így tedd áldotta istentiszteletünket, Jezus Krisztusért kérünk, hallgasd meg imádságunkat. Amen

Mindenható Istenünk, Világosságunk. Köszönjük Neked, hogy ezen a mai adventi vasárnapon is ragyogott a fényed. Elsősorban az Igéd által, mely a világunkat, életünket ragyogja be. Másodsorban azáltal, hogy egymást láthatjuk, egy egymásra úgy tekinthetünk, mint a Te gyermekeid, egymás testvérei.

Hálát adunk azért is, hogy nőtestvérünk, Súlyom Uzonka szavát esküvel fogadta, hogy anyaszentegyházadat itt, ebben a gyülekezetben is szolgálni fogja. Köszönjük a jelenlétét, köszönjük a fényt, melyet ő is hordozhat, melynek forrása nem saját maga, hanem a Te szereteted. Kérünk, tedd szolgálatát gyümölcsözővé, és add, hogy általa egyházad épüljön, és a Te nevedet áldás szálljon.

Kérünk, légy azokkal a testvérekkel, akik nem lehetnek most itt velünk, bár szeretnének. Légy azokkal is, akik nem akarnak itt lenni, légy azokkal is, akik hallani sem akarnak a Te megváltó igédéről, hanem inkább a sötétség kényelmét választják. Kérünk, Istenünk, a Te Igéd legyen lámpásunk, fényünk. Amen